

rigtigere at lade alle Jordeiere i dette Fællede have Jagtret, end at overlade den til andre Uvedkommende. Det er vist, at, naar den overlades til Sognet eller til de under eet Sogneforstanderskab forenede Sogne, vil Indtægten deraf ogsaa tilkomme det og ikke udelukkende den By, som dog vist har det eneste Krav derpaa.

Formanden: Der som ikke flere ønske at ytre sig, kunne vi gaae over til Afstemning af dette Affnit. Som bemærket, antager jeg, at de 2de af Udvalget stillede Forslag til § 4 kunne vedtages som Redactionsbemærkninger uden Afstemning.

Ved den derpaa følgende Afstemning blev:

1) Udkaftets § 4, der, omændret i Overeensstemmelse med Udvalgets Forslag, er saalydende:

Hvor den hidtilværende Jagtret paa Fællig eller ikke udskiftede Kjøbstadjorder saaledes er ophørt, tilfalder Jagtretten de Communer, i hvilke de paagældende Jorder ligge, og have disse Communer da at bestemme, hvorledes der skal forholde sig med Jagtrettens Udøvelse.

eensstemmigt vedtaget med 33 Stemmer, og

2) Udkaftets § 5, saalydende:

Forsaa vidt uvedkommende Communer ikke ifølge det Ovenanførte komme i Besiddelse af Jagtretten paa Fællig eller ikke udskiftede Kjøbstadjorder inden 31te Marts 1851, skulle de udenfor den Kongelige Wildtbane kunne indløse samme fra de dertil Berettigede under Jagttagelse af samme Fremgangsmaade, som foreskrives for Afløsning af Jagtret paa Enemærke.

eensstemmigt vedtaget med 37 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til Paragrapherne 6, 7 og 8, som jeg formener passende kunne behandles i eet Affnit, og jeg skal kun tillade mig at bemærke, at Udvalgets første Forslag til § 6 maa bortfalde efter den Afstemning, der har funden Sted i sidste Møde over Udvalgets nye § 2.

Ordføreren: Ja, det er en Selvsølge, at det maa bortfalde. Iøvrigt har jeg ingen Bemærkninger at gøre.

Orsted: Grundsatningen i § 7 er vistnok meget god, og det er uden Tvivl det Vigtigste,

der udrettes ved Forordningen; men jeg vil dog tillade mig at bemærke, Redactionen angaaende, at det er neppe klart, naar det heder, at de i Begyndelsen af § 8 i Frd. af 20de Mai 1840 fastsatte Undtagelser skulle være ophævede. De Undtagelser, som denne Paragraph i Forordningen gjør, indeholdes i flere forskellige Membra, og man veed altsaa ikke, om det skal forstaaes om den i første eller tillige om den i andet Membrum, ligesom det ogsaa er en usædvanlig Maade at citere Anordninger paa, siden det er et noget ubegrændset Begreb om Begyndelsen.

Hvad § 8 angaaer, da kan jeg ikke finde, at det svarer til de virkelige Forhold, at Jagtrettens Overdragelse skal formodes at være indbefattet i Brugsretten, da det hidtil aldeles ikke har været Tilfældet, og det er altsaa naturligere, at, naar Jagtretten skulde indbefattes under Brugsretten, skulde det udtrykkeligt betinges den, hvem den maatte formodes at tilfalde. Der er vistnok adskillige Tilfælde, hvor man overlader en Anden en Brugsret, hvor man ikke indgaaer saa nøiagtige Contracter, at man jo kunde forsømme at tage udtrykkeligt Forbehold med Hensyn til Jagtretten. Det er imidlertid saa, at Enhver kan see sig for, og jeg anseer det derfor ikke for just at være saa overmaade vigtigt.

Nyholm: Jeg maa med Hensyn til § 8 tillade mig at bemærke, at, uagtet jeg fuldkommen indrømmer Betydningen af de Bøvøgs grunde, som have medført, at det ærede Udvalg ikke har troet at kunne gaae ind paa den nævnte § 8, idet det vistnok vil være vedkommende Giere let at indføre for Fremtiden en saadan Clausul, saa skulde jeg dog ønske, at Sen maatte blive staaende, da jeg troer, at den i det praktiske Liv vil vise sig at være gavnlig. Uagtet jeg nylig har hørt den ærede Rigsdagsmand, som sidst satte sig, udtale, at dette Spørgsmaal var temmelig klart, saa troer jeg dog, at det virkelig ikke er usædvanligt, at, hvor der ikke udtrykkeligt har været omtalt Noget med Hensyn til denne Jagtret, der have Meningerne været meget etdeelte, ja, det har vel endogsaa forandret sig Processer og Sligt, hvilket jeg troer Udkaftets Bestemmelser ville forebygge, naar man optager § 8, saaledes som den foreligger i Re-